

FÉNYKÉPES BESZÁMOLÓ- KCSSZA RENDEZVÉNY

2019. ÁPRILIS 27.

PÁTOSAN SZÉP...-HÁT ÉN IMMÁR KIT VÁLASSZAK?

A 21. század hajnalára a piacgazdasági alapokon szerveződött nyugati társadalmak, benne Magyarországgal, demográfiai szempontból zsákutcába jutottak. Az értékrend olyan mértékben billent az anyagi javak megszerzésének és felhalmozásának kényszere irányába, hogy közben a társadalom, mint alapvetően biológiai lények közössége, legfontosabb küldetését, az egészséges újatermelést áldozza fel. Magyarán olyan mértékben terjedt el az önző „Élj a másnak” szemlélet, hogy sok szülőképes korú fiatal vagy teljesen lemond a család és a gyermekvállalás áldásáról, vagy csak nagyon korlátozott mértékben él vele, ami egyre inkább veszélyezteti Magyarországot és a magyar nemzet hosszú távú fennmaradását.

A család, mint a társadalom legalapvetőbb építő köve, válságba került és a hagyományos, egymást támogató, egymásba kapcsolódó generációk helyett különböző elkorcsosult változatai válnak uralkodóvá. E probléma több gyökerre is visszavezethető, de döntő szerepe van benne a média által sugárzott félrevezető sztereotípiáknak: a szingli divattól kezdve, a túlzásba vitt női emancipáción, a hagyományos férfi és női szerepek összekeveredésén, az erőltetett eltérő nemi identitás felvállalásán át az egyneműek házasságáig bezárólag.

Éppen ezért nagy szükség van a család, ledegradálódott fogalmának újraértelmezésére, újjáélesztésére és a hagyományos értékek visszahozatalára, a házasság, mint érték fontosságának visszaállítására, a fiatalok felkészítésére a felelősségteljes párválasztásra.

A műhelymunka célja a fiatalok társadalmi aktivitásának növelése, a helyi közösségek, kortárs csoportok fejlesztése programok támogatásával, illetve a helyi ifjúsági munka komplex fejlesztésével.

Mindezen témakörben érezte a Tiszavasvári Nagycsaládosok Egyesülete fontosnak azt a témát, hogy: „Párosan szép...”- s itt mindenki gondolhatja a többféle folytatása:a hétköznapok.....az élet.....a lét.....az élményeink..... 2019. április 27-én délelőtt tartalmas programon vehettek részt tiszavasvári fiatalok.

A program első részében a 4 kisgyermekes Szvoren Attilát hívtuk meg, aki református lelkészként tevékenykedik nap mint nap. A fiatal családapa minden ifjú számára példaértékű lehet.

A párválasztást LEGO játékfigurákkal szemléltette a fiatalok számára. Elmondta, hogy viszonylag későn lett neki is párja, de ezt egyáltalán nem bánja, hiszen már 11 éve boldog házasságok.

Az első emberpár, Ádám és Éva történetét is elmesélte. Ádám keresett és bízott, hitt Isten szeretetében és gondoskodásában. Ha valamit nagyon szeretnénk, a lehetőségeket keressük, teszünk érte, megyünk keressük azt. De nem szabad görcsösen keresni, hanem nyitott szívvel tegyük! Fontos az is, hogy hol keressük azt, amire vagy akire vágyunk. Fontos a közös érdeklődés, gondolkodás. keresd olyan helyen, s ahol keresed, olyat találsz! Ádám meg is találta Évát, aki számára rendeltetett. Ott volt a szeme előtt, s felismerte, hogy ő az, hogy Ő A NAGY Ő.

Fontosak a keresett személy paraméterei is. Milyen legyen a nagy Ő külsőleg és belsőleg . A legtöbb fiatal az őszinteséget, a hűséget emelte ki, de azt is fontosnak tartották, hogy szép legyen a lány, vagy helyes a fiú. Lehet, hogy valaki nagyon-nagyon hosszú listát állít fel, kényszeresen keresve a párját. Nehezen tudnak a mai fiatalok dönteni. Félnek a csalódástól, attól, hogy mi lesz akkor, ha az áhított nagy Ő mégsem az igazi. Nem mernek dönteni és lépni.

A világ megítélése szerint nem létezik a nagy Ő, olyan, aki minden egyes elvárásunknak megfelelő lenne.

Ha már megtaláltuk a párunkat, tudnunk kell azt, hogy egyikünk sem hibátlan. FORMÁLNUNK KELL EGYMÁST, ami sok lemondással, változtatással jár. Egymáshoz kell csiszolódnunk. De ez jó! Kellenek Ádámok és Évák, fel kell ismernünk a másokban a lehetőséget, az igazit. Emberi lényeknek kell maradnunk, s nem egy ékszerként, egy kedvenc kisállatként-pénzforrásként, vagy jó üzleti kell mutogatni a másikat. sajnos manapság sok az ilyen „kapcsolat”. Ádám úgy látja Évát, mint egy emberi társ, Isten ajándéka. A társunk legyen olyan, mint egy ajándék, akit óvunk, védünk, megbecsülünk.

Fel kell ismernünk azt is a párkeresés során, hogy fontos az egyenes irány, az ugyanazon úton való előrehaladás, hogyan képzeljük el a jövőnket, az életünket. Ahhoz, hogy a párkapcsolatunk működjön, ezt meg kell beszélni egymással, ugyan nem rögtön az első randin. ha más az értékrendünk, nehéz a közös élet, az együttélés. Létezik ugyan az a mondás, hogy az „ellentétek vonzzák egymást, ez olykor izgalmas dolognak tűnik, de hatalmas toleranciát, kompromisszumkészséget követel. A felmérések szerint nem nagyon tud jól működni egy ilyen párkapcsolat. Egy kapcsolatban csiszolódunk egymáshoz, formáljuk egymást. Lényeg a józanság.

A református házasságkötés esküszövegét a fiatalok döbbenet hallgatták végig:

„Esküszöm az élő Istenre, aki Atya, Fiú, Szentlélek, teljes Szentháromság, egy örök Isten, hogy akinek most Isten színe előtt kezét fogom, szeretem. Szeretből veszem el őt(megyek hozzá**), Isten törvénye szerint feleségül. Hozzá hű leszek, vele megelégszem, vele szentül élek, vele tűnök, vele szenvedek, és őt sem egészségében, sem betegségében, sem boldog, sem boldogtalan állapotában, holtomig vagy holtáig, hitetlenül el nem hagyom, hanem teljes életemben hűséges gondviselője(segítőtársa**) leszek. Isten engem ebben megsegítsen. Ámen.”

Végezetül a lelkész elmondta, jó, hogy van valaki, aki kívülről figyel bennünket, ő Isten. Jó tanácsa a fiatalok számára: Ha döntöttél, tarts ki mellette! Döntés és kitartás.

A program második felében a fiatalok egy igazán aktív és interaktív tréning részesei lehettek. nagyné Lakatos Éva, pszichológus játékos feladatai testileg és lelkileg is megmozgatta a gyerekeket. Egymás megismerése, hasonlóságok és különbözőségek, egymás elfogadása, tolerancia, segítőkészség, kommunikáció... mindezen kompetenciák fejlesztése megtörtént a tréning során.

Páros-,kis- és nagycsoportos feladatokkal is találkoztak a résztvevők. Nem maradtak el az érzelmek: vidámság, szomorúság, boldogság, aggodalom, féltékenység, hála, kíváncsiság, megbánás, sértődöttség... ezen érzelmek domináltak a program során.

A finom ebéd alatt volt lehetőség az előadókat személyesen, bizalmasan is kérdezni, a társakkal hosszasan beszélgetni. Bízunk benne, hogy megvalósított programunk által is több hátrányos helyzetű vagy hátrányos helyzetű területen élő fiatal válik képessé az önálló életkezdesre a családban rendelkezésre álló erőforrások optimális használatával.

Ösztönöztük ezeknek a fiataloknak a sikeres társadalmi integrációját képességeik kibontakoztatásával, együttműködő társadalmi, családi környezet biztosításával, közösségi aktivitásuk erősítésével.

Köszönjük szépen a KCSSZ támogatását a programunk megvalósításában!

Tiszavasvári, 2019. május 5.

Lévai Andrea, egyesületi elnök